

به نام خدا

جناب آقای حجت الاسلام والمسلمین غلامحسین محسنی اژه ای
رئیس محترم قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران

با سلام و احترام،

ضمن آرزوی سلامتی و بهروزی، به استحضار می‌رساند نظر به حسن تدبیر حضرتعالی در رسیدگی به مسائل اقتصادی کشور و حمایت از بخش خصوصی، به ویژه در شرایط بحرانی فعلی که فعالان اقتصادی با مشکلات متعددی در تعامل با نهادهای دولتی و اقتصادی مواجه هستند، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی اصفهان به عنوان نماینده‌ای از بخش خصوصی و در راستای تداوم حمایت از حقوق قانونی کارفرمایان و فعالان اقتصادی، موضوعی مهم و حیاتی را به استحضار حضرتعالی می‌رساند.

متأسفانه در سال‌های اخیر برخی از بخشنامه‌ها و مصوبات سازمان تأمین اجتماعی به نحوی تنظیم و ابلاغ شده است که نه تنها با اصول قانونی هم‌خوانی ندارد، بلکه بار مالی غیرقانونی سنگینی بر دوش کارفرمایان و فعالان اقتصادی کشور می‌گذارد. این موضوع به ویژه در شرایط اقتصادی سخت کنونی که بخش خصوصی به شدت با مشکلاتی نظیر تورم، رکود اقتصادی و افزایش هزینه‌های تولید مواجه است، می‌تواند فشار مضاعفی بر دوش کارفرمایان وارد سازد و عملاً به تضعیف تولید و اشتغال در کشور منجر شود.

یکی از اصلی‌ترین مواردی که در این خصوص موجب نگرانی‌های جدی در میان کارفرمایان و فعالان اقتصادی شده است، تغییرات غیرقانونی در عناوین شغلی بیمه‌شدگان و مطالبه وجوه اضافی از کارفرمایان برای این تغییرات است. بر اساس مواد ۳۶ و ۳۹ قانون تأمین اجتماعی، مأخذ پرداخت حق بیمه کارگران باید بر اساس حقوق و دستمزد واقعی آنان محاسبه گردد و نه بر اساس عناوین شغلی که هیچ‌گونه پایه قانونی و شرعی برای آن‌ها وجود ندارد. با این وجود، سازمان تأمین اجتماعی طی چندین بخشنامه و مصوبه اخیر، کارفرمایان را مجبور به درج عنوان شغلی در لیست‌های بیمه‌ای خود کرده و در مواردی برای تغییر این عناوین، مبالغ قابل توجهی را از کارفرمایان

❖ اصل نامه بدون مهر برجسته فاقد اعتبار می‌باشد.

مطالبه کرده است. این عمل، نه تنها باعث ایجاد اختلافات گسترده بین کارفرمایان و سازمان تأمین اجتماعی شده، بلکه در بسیاری از موارد به نقض صریح حقوق کارفرمایان و فعالان اقتصادی نیز منتهی گردیده است.

۱. نیک مستحضرید احد از بخشنامه های فاقد پشتوانه قانونی و دون از هرگونه نگاه کارشناسی و دور از واقعیت ها که طی سنوات اخیر موجب لطمات جبران ناپذیر به فعالان اقتصادی به طور ویژه کارفرمایان واحدهای تولیدی و پيشران های صنعتی کشور گردیده، بخشنامه ۱۷۷۷/۱۴۰۱/۱۰۰۰ مورخ ۱۸/۰۲/۱۴۰۱ و اصلاحیه بند (الف) بخشنامه ۸۰۴۷/۱۴۰۳/۱۰۰۰ مورخ ۲۷/۰۹/۱۴۰۳ جملگی اصداری از سوی سازمان تأمین اجتماعی می باشد که به واسطه این مقرر ها، سازمان نامبرده خود را مستحق دریافت حق بیمه مورد ادعا دانسته و در این رهگذر وجوه سنگین و من غیرحقی را با توسل به قوای اجرایی خود از کارفرمایان اخذ می نماید.

۲. در این راستا تعداد کثیری، خواهان ابطال بخشنامه های مذکور از دیوان عدالت اداری شده اند که مراتب پس از جمع و لحاظ تشریفات مقرر، جملگی به هیات تخصصی بیمه، کار و تأمین اجتماعی دیوان عدالت اداری ارجاع و متأسفانه آن مرجع به موجب دادنامه شماره ۱۴۰۴۳۱۳۹۰۰۰۲۱۵۶۳۳۵ مورخ ۲۴/۰۸/۱۴۰۴ رأی به رد شکایت شکات صادر و اعلام نموده و اسباب تحمیل هزینه های هنگفت و غیرقابل تحمل را فراهم آورده است؛ در حالی که؛

(الف) اصل ادعای سازمان تأمین اجتماعی جهت اخذ مابه التفاوت حق بیمه ناشی از اصلاح عنوان شغلی اساساً فاقد مجوز قانونی است؛ چه اینکه در قوانین مربوطه صرفاً سه حق بیمه (شامل حق بیمه مزدی، حق بیمه بیکاری و حق بیمه سخت و زیان آور) به رسمیت شناخته شده است. لذا نه تنها عنصر قانونی مطالبه در مانحن فیه مفقود بوده، بلکه اصول مسلم حقوقی از جمله "اصل عدم" و "اصل برائت" نیز در تقابل آشکار با ادعای سازمان تأمین اجتماعی است که این مهم مورد پذیرش و رویه اکثر شعب محترم دیوان عدالت اداری می باشد.

(ب) در ادامه مطالبات ادعایی سازمان تأمین اجتماعی در باب موضوع حاضر، آن سازمان مبادرت به تشکیل کمیته ای به نام "کمیته احتساب سوابق" نموده که مع الواسطه آن، بررسی و احراز اصلاح عنوان شغلی و محاسبه حق بیمه مورد نظر را به عمل می آورد. معذک در تخدیش صلاحیت آن کمیته جهت انجام اقدامات پیش گفت همین

❖ اصل نامه بدون مهر برجسته فاقد اعتبار می باشد.

بس که با اتکاء به "اصل صلاحیت" به عنوان یکی از بنیادی ترین اصول مسلم در حقوق عمومی که خود نشأت گرفته از اصل نمایندگی بوده، اصل را بر عدم صلاحیت مقام و نهاد عمومی و همچنین عدم توسیع و تفویض صلاحیت می داند مگر به متکا به فرآیند قانونگذاری مقنن صالح و از دیگر سو، وفق نص صریح ماده ۱۵۷ قانون کار مصوب ۱۳۶۹، "کلیه اختلافات ناشی از قانون کار در صلاحیت هیات های تشخیص و حل اختلاف مستقر در اداره کار می باشد". هیات محترم عمومی دیوان عدالت اداری نیز با توجه به اطلاق این مقرر در رای وحدت رویه به شماره های ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۰۴ بالصراحه اشعار داشته "رسیدگی سازمان تأمین اجتماعی در خصوص اصلاح عنوان شغلی مندرج در لیست بیمه ارسالی از سوی کارفرما فاقد مبنا و مستند قانونی است".

پ) مطابق اصول، میزان حق بیمه تابع و مبتنی بر میزان مزد پرداختی می باشد، نه بر اساس عنوان شغلی؛ این در حالی است که:

اولا: وفق مواد قانونی متعدد از جمله مادتين ۳۹ و ۱۰۱ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴، سازمان مذکور موظف است حداکثر ظرف مهلت ۶ ماه از تاریخ دریافت صورت مزد، نسبت به بررسی و مطالبه حق بیمه اقدام نماید؛ لیکن اقدام سازمان نامبرده در محاسبه حق بیمه و مطالبه آن پس از گذشت سال ها، خارج از مهلت و در تنافی آشکار با مقرر مبحث عنه می باشد.

ثانیا: طبق ماده ۸۷ قانون آیین دادرسی کار مصوب ۱۳۹۱، اثبات توافق بر مزد و مزایای بالاتر از حداقل قانونی عهده کارگر است؛ مع الاسف سازمان تأمین اجتماعی با لحاظ عدم مراعات پیش گفت، به صورت غیرمادونه به رابطه خصوصی و حقوقی نیروی کار و کارفرما ورود نموده، مزدی را برای متقاضی اصلاح عنوان شغلی (بدون اینکه ذینفع اصلی این ادعا را در هیات های مستقر در اداره کار مطالبه کرده باشد) طبق ضوابط تشخیصی خود معین و نسبت به آن حق بیمه تعیین و مطالبه می نماید.

ثالثا: مصوبه یکصد و پنجاه و هشتمین جلسه مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۱۹ هیات امنای سازمان تأمین اجتماعی، کارفرمایان را مکلف نموده از تاریخ ۱۳۹۵/۰۱/۰۱ نسبت به درج عناوین شغلی در لیست بیمه ای کارکنان اقدام نمایند،

❖ اصل نامه بدون مهر برجسته فاقد اعتبار می باشد.

مع الاسف سازمان مذکور در حین محاسبه، با نقض چندباره در این باب، مبدا زمان محاسبه را به ۲۰ الی ۲۵ سال قبل از تصویب این مقررہ تسری نموده تا بتواند مطالبات ادعایی خود را افزایش دهد.

بنا به مراتب مارالذکر که خلاصتاً حکایت از ایرادات اساسی وارد بر رأی هیات تخصصی بیمه، کار و تأمین اجتماعی دیوان عدالت اداری به شرح پیش گفت دارد، و همچنین با توجه به شتاب و ذوق زدگی سازمان تأمین اجتماعی جهت ترغیب شعب متبوع خویش به وصول حق بیمه موضوع تظلم خواهی حاضر (موضوع مکاتبه شماره ۱۴۰۴/۵۱۶۴/۷۱۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۰۹)، مستنداً به بند (ب) ماده ۸۴ قانون دیوان عدالت اداری

مصوب ۱۴۰۲، مستدعی است ضمن دستور توقف فعلی اجرای مفاد رأی هیات تخصصی مزبور، با صدور دستورات و اوامر مدبرانه خویش اسباب اقناع اشخاص ذی مدخل در مقررہ فوق الاشعار جهت اعتراض به دادنامه صادره از هیات مذکور را فراهم نموده و با التفات به نزدیک بودن حلول مهلت اعتراض امر به ابلاغ فرماید.

ضمناً در صورت صلاحدید دستور فرمایید مراتب به ایادی نظارتی، حراستی و امنیتی به منظور توقف و پیشگیری از اقدامات سازمان تأمین اجتماعی اعلام و همچنین ظرفیت اعمال ماده ۶۰۰ قانون مجازات اسلامی (کتاب پنجم؛ تعزیرات) مصوب ۱۳۷۵، توسط مقام صالح مورد مذاقه و دستور کار قرار گیرد.

جنابعالی خود فرموده اید که «تولیدکنندگان، کارآفرینان و صنعتگران بهترین طیبها برای تشخیص دردهای اقتصادی و تولیدی کشور هستند. این قشر در میدان تولید و مبارزه با جنگ اقتصادی دشمن بسیار فعال است لذا بهتر از هر شخص و گروه دیگری می تواند نسخه علاج بیماری اقتصادی کشور را ارائه دهد.»؛ امروز امنیت کل بخش خصوصی به تصمیم قاطع و عاجل حضرت تعالی وابسته است.

امیر کشانی

رونوشت:

جناب آقای حسن زاده، رئیس محترم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، جهت استحضار

❖ اصل نامه بدون مهر برجسته فاقد اعتبار می باشد.